

Her er Guds Hus og Himlens Port (Landstads Kirkesalmebog nr. 6)

Mel. Hvad kan os komme til for Nød. – se NoS 552

1. Her er Guds Hus og Himlens Port,
Herfra der gaar en Stige,
Af Ord og Sakramenter gjort,
Alt op til Himmerige,
Hvorpaa Guds Engle træde ind,
Gud Fader selv paa høiste Trin
Sin Fred vil os tilsige.

2. Her er Guds Hus og Himlens Port,
Og jeg det vidste ikke!
Jeg sovet har de Timer bort,
Han Bud mig vilde skikke.
O væk mig, vend fra Jordens Bo
Med Jakobs sterke Haab og Tro
Til Himlen mine Blikke!

3. Gud, send da dine Engle ned,
Lad mig din Røst faa høre,
Lys over mig en hellig Fred,
Lad Fienden mig ei røre!
Jeg er en fattig Vandringsmand,
Lov mig, du til mit Fædreland
Vil frelst mig Arme føre!

Vaagn op, du som sover (Landstads Kirkesalmebog nr. 103)

Vaagn op du som sover, stat op fra de Døde,
Krist lyser for dig!
op, ser du ei Dagen, dens Straaler at gløde
af Miskundhed rig!
Nu sov ikke længer,
snart over dig hænger
en sortere Nat,
om flugs du ei favner din Skat.

2. I Jorderigs Dale, hvor Taagerne hænge,
og Kinden er vaad,
der lyder saa mange de sørgende Streng
af Suk og af Graad;
ak, hør disse Toner
om Sydens Forsoner,
om Seier og Fred!
vor Herre er kommen hened!

3. I Jorderigs Dale, hvor Tornerne saare,
er tungsomt at gaa,
der længes saa Mange med grædende Taare
til Freden at faa.
Nu standse du Taaren,
Guds Glæde med Vaaren
i Kristo vi har,
stat op, du som sover, vær snar!

4. Oplad dine Øine, og løft dem til Himlen,
se, nu er det Dag!
o, glæd dig som Barnet, og bland dig i Vrmlen,
og Herren modtag!
Hvor Synderne tynges,
i Dagningen synge,
som Fuglen i Skov,
de ventende Sjæle Guds Lov.

5. Ja, Gud være lovet for Dagen, som skinner
fra Himmelen ned!
nu Sandheden, Veien og Livet jeg finder,
og vandrer med Fred.
Lys for os, o Kriste!
lad aldrig os miste
dit ledende Spor,
din Naades det lysende Ord!

Vor Gud han er saa fast en Borg (Landstads Kirkesalmebog nr. 266)

1. Vor Gud han er saa fast en Borg,
Han er vort Skjold og Værge,
Han hjælper os af Nød og Sorg,
Og veed os vel at berge.
Vor gamle Fiende haard
Til Strid imod os staar,
Stor Magt og arge List
Han bruger mod os vist,
Paa Jord er ei hans Lige.

2. Vor egen Magt er intet værd,
Vi vare snart nedhugne,
Men En gaar frem i denne Ferd,
For ham maa al Ting bugne.
Vil du hans Navn faa visdst?
Han heder *Jesus Krist*,
Den Høvding for Guds Hær,
I ham kun Frelse er,
Han Marken skal beholde.

3. Om Verden fuld af Djævla var,
Der vilde os opsluge,
Vi frygte ei, vi med os har
Den mand, som dem kan true;
Er Verdens Fyrste vred,
Og vil os støde ned,
Han ingen Ting formaar,
Fordi alt dømt han gaar,
Et Guds Ord kan ham binde.

4. Det Ord de skal vel lade staa,
Og Utak dertil have,
Thi Gud han vil selv med os gaa
Alt med sin Aand og Gave;
Og tage de vort Liv,
Gods, Ære, Børn og Viv,
Lad fare hen, lad gaa!
De kan ei mere faa,
Guds Rige vi beholde.

Jeg veed mig en Søvn i Jesu Navn (Landstads Kirkesalmebog nr. 570)

Mel. Den signede Dag, som vi nu se.

1. Jeg veed mig en Søvn i Jesu Navn,
den kvæger de trætte Lemmer,
der redes en Seng i Jordens Favns,
saa moderlig hun mig gjemmer,
min Sjæl er hos Gud i Himmerig,
og Sorgerne sine glemmer.

2. Jeg veed mig en Aften-Time god,
og længes vel somme Tider,
naar jeg er af Reisen træt og mod,
og Dagen saa tungsom skrider:
jeg vilde til Sengs saa gjerne gaa,
og sovne ind sødt omsider.

3. Jeg veed mig en Morgen lys og skøn,
der synges i Livsens Lunde,
da kommer han Guds velsigned' Søn
med lystelig' Ord i Munde,
da vækker han os af Søvnne op
alt udi saa sæle Stunde.

4. Jeg haver den Morgen mig saa kjær,
og drager den tidt til Minde,
da synge jeg maa, og se den nær,
den Sol, som strør Guld paa Tinde,
som Smaafuglen ud mod Morgenstund
op under de høie Linde.

5. Da træder Guds Søn til Gravens Hus,
hans Røst i al Verden høres,
da brydes alt Stengsel ned i Grus,
de dybe Havsgrunde røres,
han raaber: *Du Døde, kom herud!*
og frem vi forklaret føres.

6. Da aabnes den Dør til Himlens Stad,
der nævnes de Kaarnes Navne.
Gud lade os alle mødes glad,
og ingen af Vore savne!
det unde os Gud for Kristi Blod,
vi maatte i Himlen havne!

7. O Jesu, træd du min Døds seng til,
rek Haanden med Miskund over,
og siig: *Denne Dreng, den Pigelil*
hun er ikke død, men sover!
og slip mig ei før, at op jeg staar,
i Levendes Land dig lover!